

-İSTANBUL'U GEZİYORUM-

8

Şirin

Galata Kulesi'nde

Birsen Ekim Özen

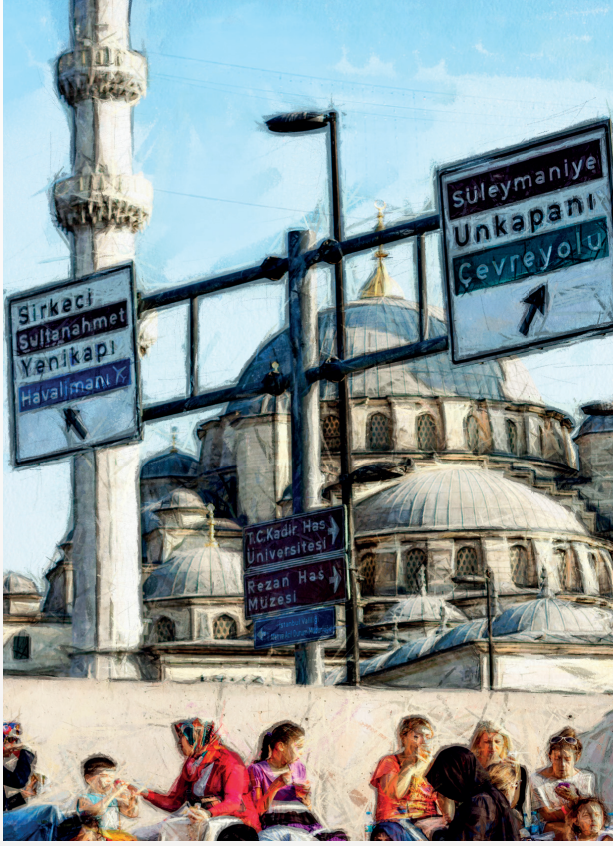
PROJE PROJE DEDİKLERİ...

Bugün hayatımın en şamatalı günlerinden birini daha yaşamak üzereyim. Yine sınıfça geziye gidiyogideceğimizi olacağına eminim. Ama nereye nimiz nereleri ziyaret edeceğimizi söyledi, hatta annemlere kâğıt bile imzalattı ama benim aklım fikrim çok önemli bir konuya, proje ödevine takılı kaldığı için gideceğimiz yer aklımdan uçup gitti!

Gezi için bindiğimiz otobüsten inince gözlerimi kocaman açarak etrafa bakmaya başladım. Proje ödevim için hiçbir şeyi ama hiçbir şeyi atlamamam lazım...

Huzurumu bozacak kadar zor olan proje ödevim yüzünden ya **bir şey icat etmem** ya da acayip bir değişim fikri ortaya koymam gerekiyor. Bu okul gezisi sırasında da aklıma bir şey gelmezse bir daha hiçbir zaman gelmez. **İstanbul'un düzeltilecek bir yeri vardır eminim!**

Kocaman bir otobüsle başlayan yolculuğumuz kocaman bir meydana son buldu. Öğretmenimiz otobüsten indiğimiz yerin **“evin önü”** olduğunu söyledi. Ne biçim bir isim ya? Elbette buranın daha ciddi bir ismi de vardır. Hani şu mektup zarflarına yazılacak gibi olanından... Ama eğer yoksa hiç merak etmesinler! **Ben buraya adam gibi bir isim verir, olumlu bir değişime yol açar, proje ödevinde son noktaya ulaşı-**
rım.

Bu yüzden hemen öğretme-
nime ayrıntıları sordum:

– Öğretmenim, burada yaşayan çocuklar adreslerini nasıl yazıyor acaba?

– O ne demek?

– Yani ben şimdi adresime bakkalın yanı, bahçenin arkası filan yazarsam postacı bir şey anlamaz ya!

– Eeee?

– Buradaki çocuklar da “evin önü” diye yazamazlar herhâlde adreslerine.

Öğretmenimiz gülmeye başladı. Bu benim yine bir şeyi yanlış anladığımın kesin kanıtı.

– Ben “evin önü” demedim Şirin, “Eminönü” dedim.

– Hııı!

Yanlış anlamışım. Bu bilgiden proje çıkmaz bana.

Herkes yanındaki arkadaşıyla, tabii ki ben de değerli arkadaşım Lokum'la el ele tutuşup yürümeye başladım. Kocaman meydanın yanındaki kocaman girişli bir çarşının önüne geldik. Hiç konuşmamam lazım... Bıktım sürekli yanlış anlaşılmaktan. Öğretmenim girişte durup konuşmaya başladı:

– Çocuklar, işte burası Mısır Çarşısı. İstanbul'un en eski çarşılarından biri...

Öğretmenimiz bu yıl **İstanbul**'u tanımamız konusunda çok istekli. Her yerini bilmemiz gerekiyormuş. Ne güzel! Hep geziler yapıyoruz. Bugünkü gezimizin ilk noktası da **Mısır Çarşısı**. Bu çarşının adını biraz tuhaf bulduğumdan, yanlış mı anladım diye biraz gerildim ama gerilme hiç gerek yokmuş. Bu çarşının adı gerçekten **Mısır Çarşısı**'ymış...

Giriş kapısının üzerinde bile yazıyor.
– Bu çarşı **Turhan Sultan** tarafından
yaptırılmış. Tam **350** yaşında.

